

**VIERING VAN DE
ZEVENDE ZONDAG D.H.J.**

DOOP VAN LUUK

**VRIJDAG 18 JANUARI 2008
GEBOREN TE 'S-HERTOGENBOSCH**

**ZOON VAN
SANDER DONDERS
EN ANNEMARIEKE VERHAGEN**

BROERTJE VAN JOEP

**EN PETEKIND VAN
JACCO EN ILSE DONDERS**

*Kleine kinderen
weten zoveel minder
maar beleven zoveel meer.*

*Kleine kinderen
zeggen geen woord
maar spreken boekdelen.*

VOORAF

Orgel

AANHEF.

A.: **Het leven voert ons;** (3c) *t.: Sytze de Vries
m.: Willem Vogel*

WELKOM.

*'Licht bij de vleet nu jij
de wereld binnen treedt
en van de prins
geen kwaad nog weet.*

*Dat je vanaf je eerste kreet
tot aan je laatste ademtocht
dat licht mag toebehoren.
Zo wordt in jou
de nieuwe mens geboren.'* Hein Stufkens

Sander en Annemarieke
welkom jullie beiden hier
in dit eerbiedwaardige huis waar
vele generaties zijn in- en uitgegaan -

welkom, samen met jarige Joep
en met jullie tweede kind
dat je vandaag hier in deze kerk
ten doop wilt houden.

Welkom jullie familie en naasten;
en welkom u allen, omwille van elkaar
hier samen, in Gods naam. +

A.: **Het leven voert ons;** (1c)

MEZELF KENNEN.

V. Was wat ik zei
zo verlossend als de morgen
zo helder als de dag kan zijn ?

Was wat ik deed
zo krachtig als een mens
zo zorgzaam als een moeder kan zijn ?

Was wat ik dacht
zo zuiver en verfrissend
zo verkwikkend als water kan zijn ?

Was mijn bidden
zo speels en oprecht
zo vol vertrouwen als een kind kan zijn ?

Was mijn leven
zo sprekend en warm
zo van harte als liefde kan zijn ?

Wanneer het zo niet was . . .

A.: **HET ZIJ ME VERGEVEN.**

BEZINNING.

Lied. Wie nog kind in moeder is;(1c.)
t.: *Adri Bosch*
m.: *Willem Vogel*

*In een kind echoot het verleden
neuriet de toekomst en
schatert het heden.*

Lied. Wie nog kind in moeder is;(1c.)

*In een kind groet ons
een gave wereld
van liefde, licht en warmte.*

Lied. Wie nog kind in moeder is;(1c.)

*In een kind wordt
het diepste en liefste wat
in mensen leeft vlees en bloed.*

Orgel afsluitend melodie

GEBED.

*Een kind
schreit het leven binnen;
slaapt, jengelt, jammert -
en lacht dan voor 't eerst.*

*Een kind
kraait en kroelt;
hoort woorden, brabbelt klanken -
en begint dan zijn eigen verhaal.*

*Een kind
strekt de armen uit;
drukt zich op, komt in de benen -
en gaat dan zijn eigen weg.*

*Ergens heen toch . . .
Nader tot ons, nader tot U
in tijd en eeuwigheid.*

AMEN.

*Kaarsen van
Sander en Annemarieke
aan paaskaars ontstoken*

Lied.

K.: Dat mensen de eeuwen door t. *P. Verhoeven*
in treur- en loflied m.: *W. Vogel*
van U zijn blijven zingen -
A.: **het moet U, God, een wonder zijn**
groter dan Uw schepping,
groter dan de mens.

EERSTE LEZING.

Michel van der Plas

Iets aan een kind heeft vleugels:
alsof het van boven kwam;
alsof het de ziel van een engel
mee naar de aarde nam.

Alsof het, hier neergestreken,
natrillend van zijn vlucht,
ons een groet kwam brengen
uit de hemelse lucht.

Iets aan een kind wil vliegen,
zolang het leven mag;
iets heeft er altijd heimwee
naar de eeuwige dag.

Lachend en huilend heimwee
waar het nooit van geneest;
zo is het nu, zo zal het zijn
zo is het altijd geweest.

Lied.

K.: Dat mensen de eeuwen door
in smEEK- en dankgebed
tot u zijn blijven bidden -

A.: **het moet U God een wonder zijn
groter dan uw schepping,
groter dan de mens.**

HET EVANGELIE.

Marcus 10,13-16

Mensen brachten kinderen bij Jezus. Ze wilden dat hij ze aanraakte. Maar zijn volgelingen probeerden hen bij hem weg te houden. Jezus merkte dit en zei verontwaardigd: 'Laat de kinderen bij me komen; hou ze niet tegen. Aan hen die zijn zoals zij behoort het rijk Gods; en wie Gods wereld niet beleeft zoals een kind, zal er van z'n leven niet binnengaan.' Hij nam de kinderen in zijn armen, zegende hen en legde hun de handen op.

In Jezus' geest hebben dichters en denkers verwoord wat kinderen in mensen wakker roepen. 'Het kind heeft geen moeite om achter de sluier van wat het ziet te zien Die niet te zien is. Je zou zeggen, dat het gisteren nog in Gods nabijheid was', schreef John Newman. 'Een kind is zoveel dichter bij de aarde en de hemel zo nabij. Het komt er nog maar net vandaan', zei dichter Willem Nijhoff. 'In de eerste lach van een kind komt uit een andere, niet zo vermoeide en drukke wereld een bemoedigende wijsheid naar ons toe' schreef de filosoof Cornelis Verhoeven. Hoe betrouwbaar het leven en hoe stellig onze hoop, las Jezus en velen met hem de eeuwen door van kinderen af.

*De doopkaars van Joep
ontstoken aan de kaarsen
van zijn ouders*

Lied.

- K.: Dat mensen de eeuwen door
bij tij en ontij
op U zijn blijven hopen -
- A.: **het moet u God een wonder zijn
groter dan uw schepping,
groter dan de mens.**
- K.: Ga in alles met ons mee.
Haal ons, God, door alles heen.

OVERWEGING.

In zijn boek over Guatamala *Hart van de maya's* noemt Mario Coolen 'n zekere Jose Serech, volksvertegenwoordiger, maya-indiaan en een christen die zich sterk maakt voor land en kerk. Maar hoe christelijk hij ook doet, toch zegt hij: *'Op moeilijke ogenblikken, wanneer ik geen antwoord vind op problemen, geconfronteerd word met ziekte, dood of tegenslag, keer ik terug naar mijn Mayage-loof. Ik keer terug naar datgene wat ik in mijn diepste innerlijk meedraag, m 'n eigen tradities, m 'n religieuze ervaring, mijn eigen kijk op de werkelijkheid, op leven, lijden, dood; op vreugde en verdriet. Het besef dot je Maya bent is een reserve voor momenten van crisis, wanneer alles moeilijk gaat.'*

Wanneer het er op aan komt, spelen mensen geen leentjebuur, vragen niet wat partij of kerk zegt, maar 'vallen ze terug op eigen diepste innerlijk'. Wanneer mensen 'n zware tijding te verwerken krijgen, dan doet wat anderen ooit beweerd hebben er niet meer zo toe, maar zijn ze 'op zichzelf aangewezen', 'komen ze zichzelf tegen', worden ze onverhoeds 'op zichzelf teruggeworpen'. Na allerlei omzwervingen komen mensen terug bij zichzelf; alle aanslibsels - soms gezocht, soms opgelegd, soms niet te ontlopen - vallen van hen af en zij worden hun eigen authentieke ziel bewust.

Zoiets, zo'n zoektocht naar het authentieke, is er momenteel na een lange periode waarin kerkelijke leer en kerkelijk dogma de dienst uitmaakten ook gaande onder de christenen.

*Vele christenen worden zich ervan bewust
dat 't Jezus niet ging om een grote organisatie,
om regeren of sacramenten,
maar om levend teken zijn
van iets wat vanuit je hart spreekt.
En dat er een wet is die niet op papier
maar in je hart geschreven staat: Liefde.*
(Raimon Pannikar)

Terug naar 't eerlijk eigene, 't authentieke zélf, ook om het begin van nieuw leven te vieren - al is dit nog zo moeilijk naam te geven.

Er is een tijd geweest - en die is nog niet lang
verleden tijd; vele ouderen onder ons hebben het nog
meegemaakt - waarin hogerhand de mensen voorhield
dat 'n kind geboren werd met 'n smet op de ziel,
met 'de erfzonde' belast was.

En de doop was ervoor en ervoor nódig, om
die fatale smet van de kinderziel te wassen.

Er was, zelfs ten aanzien van 't onmondige kind,
sprake van een doemdenken, wat spanning
en soms ook paniek met zich meebracht.

In het midden van de vorige eeuw is deze
zwartkijkerij ineens als sneeuw voor de zon
weggesmolten en werd de doop gezien als
een ritueel waardoor de dopeling ging behoren
tot die of die kerkgemeenschap van christenen.

Maar ook deze gedachte, waarbij 'n kind voordat
't zelf kiezen kan al wordt ingelijfd, heeft geen
stand weten te houden, doet mensen niets.

Ouders van nu die gelovig willen stilstaan bij de
geboorte van hun kind doen dit om met woord en
gebaar openlijk te belijden wat ze in het leven zien, -
om het mysterie dat ze vermoeden en het wonder
dat ze beleven hartelijk te vieren - om uit te spreken
waarop ze hopen voor hun kind, - om het de weg van
goed-doen en grenzeloos vertrouwen, door Jezus
voorgeleefd, aan te prijzen, - daarom dopen mensen
nu hun kind.

Sander en Annemarieke, jullie hebben een tekst
gezocht en gekozen waarin jullie - al zijn het
andermans woorden - jezelf en je gevoelens
herkennen; Annemarieke, het woord aan jou.

*Kind, wij dragen je op handen
naar het water van de bron
want jouw leven mag niet stranden
niet vergaan in het waarom*

*Door het water vroeg of later
kom je dicht bij het geheim
In de hoge hemel staat er
dat je kind van 't Licht mag zijn*

*Als jouw naam wordt uitgesproken
over duister water heen
is jouw eenzaamheid doorbroken
ben je hier niet meer alleen*

*Water, water, laat het stromen
teken en herinnering
van een eeuwig heimwee dromen
van een altijd nieuw begin*

*Opgenomen en verbonden
met de Naam die vrede is
gaat jouw leven niet ten onder
en het wordt niet uitgewist*

*Sander en Annemarieke
komen met hun kind, Joep en
peter en meter tot bij de doopvont*

Lied. Kijk het water; (2c) t.: A. Bosch
m.: W. Vogel

ZIJN NAAM. *Pastor*

Ontroerd door de geboorte van een kind
en verwonderd om de heerlijkheid
van alles wat groeit en bloeit -
soms verbijsterd om leed en lijden
en opgetogen om alwat deugd doet -
zoeken mensen naar hart en ziel
van hun en alle bestaan.

En zij schreven:

'In den beginne waren man en vrouw,
Adam Eva, mensen -
geschapen uit het hart van het leven
om elkaar terzijde te staan.

Ze bekenden zich tot elkaar en
werden een van ziel en lichaam -
een in hun kind, de nieuwe mens.'

Alles om hen heen
gaven ze een naam.

Ook hun kinderen,
om ze te kunnen beroepen en
om te weten wie wie is. -
Annemarieke en Sander, zeg ons
hoe jullie zoon in de lange keten
van geslacht op geslacht
gekend en genoemd zal worden.

Zeg ons de naam
waarmee hij door het leven zal gaan
en wij hem kunnen groeten.

We noemen onze zoon Luuk; *Sander*
een mooie naam vinden wij.
Hij heet naar een man, Lucas,
die in zijn dagen eeuwen her
arts moet zijn geweest
en het verhaal over Jezus

Lied. Wat je vindt; (2c) t.: Adri Bosch
m.: Willem Vogel

EEN VAN ALLEN *Pastor*

Hoezeer Luuk jullie ook eigen is,
toch weten en beseffen jullie, dat hij
met allen deelt in het éne leven.

Hoe groter hij wordt, hoe meer
hij zijn eigen gang zal gaan
en onder de mensen komt, -
van wie jullie hopen dat die hem
op handen zullen dragen.

Geef Luuk daarom uit handen
om hem te kunnen dopen
met Levend Water - de Bron
uit wie hij en alle leven voortkomt.

BROOD EN BEKER

*In het brood is het graan,
de akker, de wassende maan,
de brandende zon;
is de boer die ploegt
de hand van de bakker.
In het brood is de Bron
en proeven wij het geheim
van de Ene in het al.
(Hein Stufkens)*

GEDACHTENIS.

*Hier samen om zondag en nieuw leven
te vieren, vragen wij u te denken
aan die ziek zijn; aan die hen bijstaan -
vragen wij u te bidden voor die Luuk
en ons allen van hier zijn voorgegaan.
In eerbiedige gedachtenis
noemen wij bij hun naam*

*Denk ook aan hen, jonge mensen,
die op vredesmissie gestuurd
opliepen tegen dodelijk geweld.*

*Geen mens vergeefs geboren;
geen goed voorgoed verloren.*

Korte stilte

GEBED AAN TAFEL

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

V. *Waar Hij was,
die mens Jezus Christus
kwamen lammen in de benen,
gingen doven de oren open en
vielen blinden de schellen van de ogen.*

*Waar Hij was
vluchtten kramp en koorts
uit het lijf van de mensen,
werd de gemeden melaatse
in de kring opgenomen en
zieken de straffende vinger Gods
uit net hoofd gepraat.*

*Waar Hij was
werden brood en vis van harte gedeeld
en groeide uit amper iets voor één
overvloed voor allen.*

*Waar Hij was
verliet God zijn hoge hemel
en werd een vader
die leeft en lijdt met de mensen.*

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*Vanaf de berg zag Hij
de wereld op zijn kop.
'Zalig de armen;
want je bent niet gelukkig
om wat je bezit
en je wordt niet rijk
van wat je hebt.
Zalig die van wapens
niet willen weten;
ze winnen de wereld zonder geweld.
Zalig die hun zinnen zuiveren;
ze vinden God
in het diep van hun hart.
Zalig die deemoedig zijn;
als een kind bij Moeder
zijn zij geborgen bij God.
In dit vertrouwen heeft Hij
van de wereld afscheid genomen.*

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*Hij nam brood
zegende, brak het en zei:
Dit ben ik en ik beloof u vast
dat ge zult eten en drinken
aan mijn tafel in Vaders huis.
Neem het, eet het. -
Hij nam de beker, zegende die,
reikte hem over en zei:
Neem de beker van Mij over
en geef hem door;
want ik zal er pas weer van drinken
wanneer alles is volbracht.*

*Doe wat ik heb gedaan
en vergeet me niet.*

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*Bij leven niet begrepen
en in de steek gelaten,
gedoemd te worden vergeten
is Hij onweerstaanbaar
doorheen de dood tot leven gekomen
is Hij voor allen die in Hem
hun ware aard en God herkennen
geworden die Hij is:
de mens een naaste, God een zoon.*

*Bid
zoals Hij gebeden heeft.*

ONZE VADER

Gezongen

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

*Sander en Annemarieke met
Luuk, Joep, peter en meter
naarvoren*

GEBEDEN

Om vrede en veiligheid vragen wij;
om een thuis waar Luuk
en alle kinderen gedijen kunnen.

orgelaccoord

Om groei en bloei bidden wij;
om alle vertrouwen
bij wat hem en ons wacht.

orgelaccoord

Om sterke benen bidden wij,
die hem en ons kunnen dragen en
stutten bij 't wel en wee van alledag.

orgelaccoord

Dank voor dit en alle leven, -
Gij, in wie alwie leeft en alwat is
zal worden voltooid.

Lied.

t.: A. Bosch

A.: Een zee van mensen; refr.

m.: W. Vogel

KRUISTEKEN

Pastor

Luuk.
Een mens die geeft of ontvangt
spreidt zijn handen en armen,
tekent zich als een kruis.
Ik teken jou met het kruis van hem
die ten einde toe zijn weg is gegaan
en zich aan geen kwaad gewonnen gaf.
Ik zalf je met zijn kracht en vuur, +
opdat je staande blijft en
anderen overeind zult helpen.

*Luuk op 't
voorhoofd gezalfd*

A.: Een zee van mensen; refr.

DOOPKLEED

Ilse

Zoals 's ochtends de dauw
over de velden hangt -
de aarde zich overdag
met een bloemendeken tooit -
zoals 's avonds de schemer
een sluier over het land legt -
zo, Luuk, leggen wij over jou
een wit kleed, dat je warm houdt
en niemand kreuken mag.

*Doopkleed
over Luuk gelegd*

A.: Een zee van mensen; refr.

DOOPKAARS

Jacco

Luuk
ster die rijst, vuur dat vlamt,
zonnetje in huis, -
we geven je een kaars
ontstoken aan de paaskaars
en de kaarsen van je ouders.
Houd het licht brandend;
ga ermee het leven door.
Kijk uit waar je loopt
en licht ons bij.

*De doopkaars aan
kaarsen van Sander
en Annemarieke ontstoken
en aan vader gegeven*

V. Luuk, Joep,
Annemarieke en Sander
het ga jullie samen goed.
Zij gezegend jullie vieren
en wij allen in de naam van
Vader, Zoon en Heilige Geest. Amen.

Pastor

*Allen verlaten
de kerk*

NOG MEEGEVEN

Lied

A.: Wonen overal nergens thuis *t.:H. Oosterhuis
Trad.*

ORGELSPEL